

‘Mijn slagerij’

naar: *Ma liberté de penser*
Florent Pagny

Kan ik nog terug, misschien, naar ons oude systeem?!
Toen we alles samen deden, werken, zorgen, inspannend, maar gelijk
Altijd haast aan het ontbijt, en 's avonds laat maar net op tijd
Jij moet weer naar de therapeut
En nooit een weekend erop uit
Heb ik nu dagen voor mezelf?
Ik ben de hulp, de kok, de chauffeur,
De babysitter, moederkloek:
Van kameraadjes op bezoek. En dus ren ik naar
Mijn slagerij op de hoek!

Ik koop het vlees, jij snijdt, ik voed de kinderen op
”Pap, gaan we met de barbies spelen?”
“Ja hoor, schat”,
Ik zorg, jij werkt, je komt te laat, (als) ‘t eten koud op tafel staat
En de cadeautjes die je koopt, je maakt het goed, jij ging te ver,
De magneton, een vaatwasser,
En m'n 6-jarige die zegt me:
“Heb jij ook eten voor Anouk?”
Je werkt niet eens meer, hoezo moe?!” en dus ren ik naar
Mijn slagerij op de hoek.

Mijn slagerij op de hoek!

‘t Vlees staat dampend op de tafel,
ik heb nog steeds die woede aanvallen,
Ik voel me toch weer incapabel
Dus ren ik naar
Mijn slagerij op de hoek!

Om twaalf uur wil ik een break,
Een lekkere kitkat tussendoor,
Een cup-a-soup bij het groot brengen van de kinderen.
Die werkstress was superstrak,
Maar toen had ik nog leuk contact,
Nu slaaf ik elke dag in huis
Het ‘paradijsje’ bij mij thuis

Ik droom nu van een avontuurtje,
Met de slager en zijn worst,
Hij windt me op, begrijpt mijn dorst,
En dus ren ik naar
Mijn slagerij op de hoek!